

DISPUTATIO IURIDICA
DE
Successionibus ab Intestato.

Q V A M
D. O. M.

*Permissu Magnifici atque Amplissimi, in Illustri
Lugduno-Batava Academia, ordinis Iuridici.*

PRAESIDE
NICOLAO LANGIO Dithmarso,

*Nobilissimis atque Praestantissimis suis Collegis
examinandam proponit*

DANIEL SCHELE Hamburgensis.

Ad diem 26. Septemb. Hora locoque consuetis.

LVGDVNI-BATAVORVM,
Excudebat Henricus Ludovici ab Haestens,
Anno CIO. IO. C. XII.

Viris
Magnificis Amplissimis & Consultissimis

Dn. HIERONYMO VOEGLERO,
Celeberrimæ Reipub. Hamburg. Consuli di-
gnissimo

Dn. THEODORO RADEMIN I.V.D.
Ejusdemque Reipub. Syndico primario,

Dominis Fautoribus & Promotoribus suis
summo honore prosequendis,

Dn. SIMONI SCHELEN Parenti suo
plurimum honorando.

Hanc disputationem ea, qua par est,
observantia

offert & consecrat

DANIEL SCHELE Hamburgensis

Respondens.

DISPVATIO IVRIDICA

DE

Successionibus ab Intestato.

THESIS I.

SUCCESSIO ab intestato (a) est legitima hereditatis extra casum vltimæ voluntatis acquisitionis (b):

a) *Intestatus quis 4 modis dicitur* pr. Inst. h. quò pertinet etiam is qui testamentum facere non potuit veluti *impubes, furiosus, prodigus* l. omnem 6. C. ad SC. Tertyll. l. 2. § impuberem 6. § si mater 23. ff. eod. l. sciant 10. C. de legit. hered. l. pater filium 14. § vlt. ff. ad L. Falc. *Et hoc ideo etiam dicendum ne tertia successionis species constitutur quæ neque ex testamento, neque ab intestato hereditatem deferret contra infinitas leges.* Goedd. ad l. intestatus 64. de V. S. n. 4. & 5. *Quare itaque in statutis intestatorum appellatione illi non contineantur* haud video. Goedd. d. loco. Harprecht. pr. Inst. hic n. 466. & seqq.

b) *Et hæc proprie legitima dicitur.* l. 3. § 2. ff. pro socio. quod sc. lege immediatè sine ullo hominis factò aut voluntate deferatur; In l. 130. de V. S. testamentaria quidem etiam legitima appellatur; non tamen propriè, sed latè. Don. 9. com. 1. Forst. 1. de Success. c. 15. & seqq. Borch. in tr. de grad. fol. 151. in f. *Alias harum ll. conciliationes videre licet apud* Fachin. 6. controu. 41. Arum. disp. Inst. l. 1. th. 2.

II.

Successio illa aliter olim (a) aliter hodierno iure observatur (b) quo duo eius genera rectè cõstituiuntur, cognatorum sc. (c) & extraneorum (d) in vniuersum autem 5. ordines (e).

A 2

a) Olim

- a) *Olim quam diffusum hoc ius fuerit ex tit. 1. Inst. hic & aliquot seqq. videre est.*
 b) *Ex Nov. inprimis 118.*
 c) *Descendentium, Ascendentium & Collateralium.*
 d) *Coniugum & Fisci.*
 e) *De hisce 5. ordinibus, omisso veteri iure, ordine in hac disputatione agemus.*

III.

Primus ordo est descendentium h. e. liberorum (a) qui sunt vel legitimi vel illegitimi. Legitimi aut ex iustis nuptijs nati; aut per subsequens matrimonium, aut Oblationem Curiae legitimati; aut adoptivi: Illegitimi vel naturales, vel spurij, vel ex damnato coitu nati (b).

a) *Liberi descendentes vocantur illi quod sint in linea descēdenti respectu eius de cuius successione agitur. Et primum obtinent in successione locum tam ex lege Divina. Epist. Paul. ad Galatas, c. 4. vers. 7. Num. c. 27. vers. 8. Deut. c. 21. vers. 16. quam Naturali, l. Scripto 7. in f. fi tab. test. nullæ. l. cum ratio naturalis 7. in pr. de bon. damnat. Nov. 1. in præfat. § 2. ibi secundum ipsam naturā Nov. 18. c. 1. v. & natura prima, & c. Civilis § sui autem. 2. Inst. de hered. qualit. & diff. §. 1. Inst. hic. & plurib. locis quos allegat. Harp. ad pr. Inst. hic n. 49.*

b) *De quibus omnis sigillatim dispendendum.*

IIII.

Ex iustis nuptijs procreati aut sunt primi gradus, & æqualiter in capita ad ascendentium hereditates admittuntur (a) omni sexus (b) & emancipationis (c) differentia sublata; aut sunt ulterioris d) & jure representationis in stirpes succedunt (e.)

a) Ut

a) *Ut hereditas secundum numerum personarum, quibus deferitur, dividatur in viriles seu aequales portiones, ut tot sint partes quot capita vel persona: & unus tantum habeat, quantum alter, exclusis omnibus ascendentibus & collateralibus, & aliis quoque ulterioris gradus descendentibus, nisi representatio locum inueniat* Schneid. hic. Si tamen sunt liberi diversi matrimonij utraque proles donationem propter nuptias vel dotem sui parentis precipuam habet, l. 3. 4. 5. C. de secund. nupt. Nov. 22. c. 25. 26. & 29. Forst. de success. lib. 4. c. 16. Hackelm. in ill. disp. 18. th. 3. lit. b. Planè non solum iure civili sed & feudali liberi aequaliter succedunt. C. 1. § Et quia vidimus in f. de his qui feud. dare poss. 1. feud. 1. C. 1. de success. feud. 1. feud. 8. Beneficio tamen representationis retento d. tit. 8 in pr. ibi nepotes ex filio, loco sui patris, &c. Et possunt liberi inter se feudum diuidere nisi sit regale quod ex lege Friderici Imperatoris diuidi nequit, per textum apertum in tit. 55. de prohibita feudi alienat. per Frider. § præterea ducatus lib. 2. feud. Gail. 2. observ. 153. Cum autem imp. Friderici constitutio feudum regale, veluti Regnum, Ducatum, Marchionatum & Comitatum diuidi vetet, in questionem non immeritò vocari potest: ecquid primogenitus in successione feudi regalis, & dignitatem annexam habentis ceteris suis fratribus preferri debeat? Quod non sine ratione affirmatur, Idque ex iure primogenitura quam non solum diuina leges Deut. 21. v. 17. Genes. 27. v. 19. Paralip. lib. 2. c. 21. v. 3. sed etiam natura & omnium ubique gentium probant quod latè ostendit Harpr. ad pr. Inst. h. n. 103. & seqq. Sed quid si primogenitus natus antequam ad patrem, regnum, ducatus, vel alia dignitas perueniret, num preferetur iis qui patre constituto rege nati sunt? Omnino illud cum Hotomanno illust. quaest. 2. Forst. 4. de success. c. ult. Harpr. d. pr. n. 106. & seqq. & Dd. cõmuniter puto. Quoniam autè hac quaestio ex cõsuetudine regni, ducatumque dependeat; neque hac in re scriptis legibus utamur: (quas enim Dd. allegant vel parum vel nihil ad rem faciunt argumento eorum quae profert. Fachin. 6. contr. 2.) ad aliarum gentium mores & consuetudines præiudiciaque decurrendum, arg. 1. de quibus 32. de legib. quod si fecerimus inueniemus si non ubique passim tamen illum qui ante adeptum regnum natus est prærogatiuam habuisse. Tholos. 7. de Rep. c. 9. Arnicaeus polit. lib. 1. c. 9. qui plurimis exemplis illud demonstrant. In Germania hac de re dubitandum non erit propter auream bullam Caroli IV, quæ in dignitate Electoratus simpliciter præfert primogenitum: nec distinguit ante vel post adeptum Electoratũ genus sit. Sed habemus etiam nostro tempore insigne exemplum in domo Saxonica. Christianus I I, p. m. natus est anno Christi 1583. viuente adhuc ayo Augusto (hic enim anno Christi 1586

obiit) quo tempore parens Christianus 1. ad Electoratum nondum vocatus erat: post adeptum Electoratum Christiano 1. Johannes Georg. natus est, & Augustus. Elias Reusn. in Isag. Hist. pag. 522. Patri vero Christiano 1. recte successit ipse primogenitus filius Christianus II. ex iure primogenitura secundum auream bullam licet ante adeptum Electoratum natus fuerit: & fratres Iohannem Georg. & Augustum post Electoratum progenitos habuerit. Electoralis autem dignitas Regia comparatur. Mollerus 1. Semest. 40. Fachin. 6. contr. 2. Ergo etiam in hac idem statui debet.

b) Nov. 118. c. 1. v. nulla. § item vetustas 15. Inst. hic. Hoc tamen discrimen mansit in iure feud. quo masculi tantum non etiam femina succedunt. c. vnic. § hoc autem 3. lib. 1. feud. 1. & 2. feud. 11. in pr. 2. feud. 51. § similiter. Vult. 1. feud. c. 9. n. 26. & 27. Et hoc obtinet etiam si feudum alicui & heredibus ipsius datum fuerit. In feudis enim appellatione heredum intelliguntur heredes feudales qui mares sunt non femina c. vnic. v. et si clientulus. 1. feud. 13. Quandoque tamen ex conditione siue qualitate feudi, ut in femineo succedunt 2. feud. 50. 2. feud. 11. & 30. Vult. d. c. 9. n. 40. Fachin. 7. contr. 38. Quandoque pacto etiam ad successionem feudi admittuntur nullis extantibus masculis 1. feud. 1. § hoc autem. 2. feud. 11. § ad filias. & pluribus locis quos allegat. Vult. d. c. 9. n. 47. Hoc maxime inter Dd. controuersum est utrum fœmina semel per masculum a successione feudi remota, perpetuo maneat exclusa: an vero deficiente masculo ius adhuc succedendi in feudum habeat? In hac controuersia nec ipsi camerales sibi constare videntur. Aliud enim voluit Gaill. 2. obs. 148. Aliud Myns. 5. obs. 74. n. 8. Gaill. sequitur. Fach. 7. contr. 45. Harpr. pr. Inst. hic. n. 146. qui prius tanquam commune & receptissimum acriter defendunt & faminam semel remotam perpetuo excludunt, plurimosque Dd. vetres & recentiores pro sua sententia allegant. E contra Mynsing. licet prius communius posterius tamen verius & aequius statuit idque cum multis clarissimis Iurisconsultis, tam veteribus quàm recentioribus, quos allegat & sequitur. Forster. 3. de succ. c. 14. Heig. p. 1. q. 26. Vult. d. c. 9. n. 52. & seqq. nouissime & elegantissime Vmmius disp. ad process. jud. dir. 18. Παρεργ. pag. 759. A quibus ut discedam priorum argumenta tanti non facio.

c) Nov. 118. c. 1. & c. 4. unde hodie quemadmodum sui iura & emancipati liberi non tantum ex iure Pretorio sed etiam Ciuili parentibus succedunt. Wesemb. in § Emancipati 9. n. 1. Inst. hic. Contrarium docuit Cujac. in d. N. 118. Ne eadem ratione tollatur editum novum de coniungendis cum emancipato liberis, l. 1. & t. tit. ff. de con. cum emancip. lib. sed hoc satis refutatur d. N. 118. v. siue suæ potestatis siue sub potesta-

potestate sint. &c. c. 4. ibi siue per emancipationem siue per alium quemlibet modum, &c. Arum. d. Inst. 11. th. 6. Rober. d. 13. th. 3. qui pluribus hac de questione agunt.

d) Siue soli sint, siue cum primi gradus, vel etiam ulterioris, aliis concurrant, § cum filius 6. & § fin. Inst. hic. d. Nov. 118. c. 1.

e) Hic non numerantur succedentium persona siue capita ut in priori casu, sed vnius tantum stirpis habetur ratio cuius iure nitimur qui succedunt, etsi plures sint Schneid. de prim. ord. succ. n. 13. Illud hic quaeri solet, num etiam abnepotes & reliqui remotiores hoc successionis seu representationis iure gaudeant? Quod omnino affirmandum est. per textum in § vlt. Inst. hic. Vbi aperte dicitur, nepotes pronepotes & alias deinceps personas, adeoque etiam abnepotes & reliquos remotiores descendentes, parentum suorum locum subintrare & ad successionem ascendentium cum propinquioribus descendentibus admitti. Confirmatur etiam illa sententia d. Nov. 118. c. 1. v. sic tamen. Vbi generalis locutio est; generaliter itaque & ea accipienda est, arg. l. de pretio ff. de pub. in rem act. Plures rationes & leges adducit Harp. pr. Inst. h. n. 62. & sequent. Arum. d. Inst. 11. th. 5, Cum itaque manifestum sit, non nepotes tantum & pronepotes, sed inferiores etiam ascendentes iure representationis cum propinquioribus ad successionem ascendentium admittendos esse; reete eo fundamento concluditur, quod in successionem regni vel electoratus, sicut primogenitus secundogenito praefertur, ita etiam filius primogeniti mortui iure representationis patruo secundo loco genito praeferi & potior haberi debeat. Argumento eorum quae supra sub littera a huius thesisi notavi. Fachin. 6. controu. 2. Hotom. illust. quaest. 3. Heig. hic. c. 5. n. 72. Arum. d. Instit. 11. th. 6. Harp. pr. Inst. h. n. 74. qui plures allegat. In Germania hac de re dubitandum non est, siquidem aurea bulla Caroli IV. in dignitate Electoratus expresse praefert primogeniti filium. Ergo & in regali successionem idem statuendum est propterea quod Electoralis dignitas ut supra ad lit. a dixi, Regie equiparetur. Mollerus 1. Semestr. 40. Fachin. 6. controu. 2.

V.

Legitimati per subsequens matrimonium eadem successiones habent quas illi qui ab initio legitimi sunt.

Verba sunt haec Nov. 89. cap. 8. in pr. vna illi eademque lance trunantur, ut nec prior nec junior ullo habeatur discrimine, simili fortuna perfruantur,

fruantur. Verba sunt l. 10. C. de nat. lib. in fin. Tanta est vis matrimonij ut qui antea sint geniti post contractum matrimonium legitimi habeantur. Verba sunt. c. Tanta 6. qui filij sint legitimi. Num verò per subsequens matrimonium legitimi ut in allodijs ita etiam in feudis aequè, ac legitimi nati, succedant maxime controuersum est. Somsbecc. in comm. ad vsus feud. p. 9. n. 72. Vult. d. c. 9. n. 94. Niell. disp. feud. 5. th. 7. sub lit. d. Gothofred. Ant. disp. feud. 5. th. 6. ad lit. c. Illud enim negant propter expressum textum, c. naturales 2. feud. 26. Contra inter affirmantes reperiuntur, Schrader. in tr. feud. p. 7. c. 5. n. 21. Borcholt. de feud. c. 7. nu. 48. Gaill. 2. obs. 141. nu. 2. Andr. Gerhard. dec. Inst. 11. in Cor. Rob. disp. 3. th. 4. Harp. pr. Inst. h. n. 266. & seqq. Eamque sententiam communem testator, & in camera Imperiali unanimi Assessorum suffragio receptam. Mynsing. cent. 5. obs. 42. Cum quibus statuendum puto; cum etiam jure feudorum discretè cautum sit, quouiscunque casus feudorum placitis non sit expresse decisus, ex iure communi eius decisionem petendam esse 2. feud. 1. in fin. pr. de hoc autem casu non sit vsquam iure feudorum clarè dispositum; idcirco apud dispositionem iuris communis mandandum. Ad c. naturales in quo tota controuersia haeret eleganter Gerhard. & Harp. dd. locis, respondent.

VI.

Legitimi per oblationem curiae facti etiam cum antea legitimis patri succedunt.

Nov. 89. c. 2. § 1. & c. 3. Neque in hoc dissimiles erunt antea legitimis ut in d. c. 3. verba textus habent. Hic tamen notandum quod per oblationem curiae filius quidem fiat legitimus; sed illi soli per quem oblatus est, non verò alijs personis ascendentibus, descendantibus, aut collateralibus. d. Nov. 89. c. 4. & ibid. Gothofred. lit. l. Harpr. d. pr. n. 79. Ceterum haec obtrinent si pater illum aut avus, aut alius ascendentium parentum curiae obtulerit; si enim filius ipse sua sponte se offerat, non aliter suus sit & legitimus quam deficientibus naturalibus & legitimis d. Nou. 89. c. 2. § 1. & § 3 in f. Borch. in tr. de grad. fol. 200. Gothof. ad. d. c. 2. lit. e. Sed quid si liberi per rescriptum principis legitimentur? Illi tum demum parentibus suis succedunt si iusti & legitimi liberi deficiant. Nou. 74. c. 1. Nov. 89. c. 9. Vult. 1. Iur. Rom. c. 23. n. 11. Treut. p. 2. d. 16. th. 2. lit. f. nisi illa clausula accefferit, non obstante quod liberi legitimi supersint arg. l. 2. & 3. ff. d. natalib. restit. l. 2. in f. C. de Iure aur. ann. Gaill. 2. obs.

2. obser. 142. n. 8. Harp. pr. Inst. h. n. 229. in f. *Illud & hic controuertitur solet num pater, legitimatione liberorum naturalium per Imp. simpliciter facta, si uxorem ducat & ex ea liberos legitimos suscipiat, legitimatione reuocetur & irrita fiat? Sunt qui illud affirmant quos allegat & sequitur Treutl. d. th. 2. lit. f. Sed contrarium iuri magis congruum. Quoniam filium temporalem habere absurdum est velut ex mente Labconis respondit Paulus in l. 34. de Adopt. Et alias quod perfectum est ex postfacto irritum fieri aut reuocari non debet l. si vt proponis 3. C. de confir. tut. l. fancimus 25. v. non enim debet. C. de admin. tut. Hinc dicitur in l. in ambiguis. 85. § 1. de Reg. Iur. Non esse nouum vt, qua semel utiliter constituta sunt, durent, licet postea ille casus extiterit a quo initium capere non potuerunt; idem iure canonico C. factum d. R. I. in 6. Idque maxime in beneficijs, vt est legitimatio, locum habet c. decet 16. eod. Harpr. pr. Inst. hic. n. 230. An vero liberi ita legitimati soli pari; an vero alijs etiam ascendentibus & collateralibus succedant inter Dd. non conuenit; puto tamen Affirmatiuam Nou. 89. c. 9. Conuenire. Borch. d. tr. de grad. fol. 202. Sed cum tales liberi agnatis & cognatis sint successuri, quari solet num & illorum consensus ad hanc legitimationem sit necessarius: id quod tamen recte negatur. Harp. d. pr. n. 250. Qui ad contraria respondet & plures pro hac sententia allegat.*

VII.

Adoptivi liberi durante adoptione indistinctè patri adoptivo succedunt; (a) emancipati, licet ab ayo vel proavo materno adoptio facta, & parente naturali mortuo, emancipatio secuta fuerit, nullo modo (b).

a) Etiam si pater adoptivus liberos naturales & legitimos simul habeat, l. si te 5. C. de suis & legit. hered. exclusis ipsius adoptantis parentibus & reliquis ascendentibus. Schneid. h. n. 4. Si tamen ab extraneo adoptio facta, soli patri adoptivo succedunt; non vero agnatis vel cognatis, nec uxori patris adoptantis. § sed ea omnia vbi Glossa ad verba ab intestato Inst. h. l. pen. § 1. C. de adopt. Schneid. de primo ord. suc. n. 12. h. licet simul, durante adhuc adoptione, ad patris naturalis hereditatem admittantur, § sed hodie Inst. de adopt. d. § sed ea Inst. h. d. l. penul. § 1. C. de adopt. Quod si ab aliquo ascendentium adoptati fuerint, quam-

diu sunt in eiusmodi adoptione, a patris naturalis hereditate omnino abstinere debent: quod facile ex collatione d. § sed ea & d. l. pen. colligitur, & hodie etiam, quoniam non est correctum, obtinere debet. Arg. l. sancimus. C. de testam. l. præcipimus. C. de appell. Schneid. ad d. § sed hodie in f. Inst. de adopt.

b) *Emancipationis enim interuentu adoptio in quacunque persona soluitur. verba sunt. d. l. pen. in f. pr. pendet autem ius succedendi ab adoptione; resoluta itaque illa, ipsa etiam successio cessare debet. Et hunc in adoptione emancipationis effectum non sublatum esse cum Schneid. Inst. l. n. 13. verius puto. Arrogato tamen sine iusta causa emancipato quarta omnium arrogatoris bona debetur, § 3. Inst. de adopt. vbi Dd. Heig. Ant. Matth. & alij. Donell. 2. com. 23.*

VI I.

Naturales (a) tunc demum ad patris sui naturalis hereditatem admittuntur si iusti liberi & vxor legitima non extent.

a) *Liberi naturales tantum, hic appellantur liberi ex pellice sue concubina (quam sc. quis solutam & unicam indubitato affectu domi loco uxoris habuit) nati. Harpr. d. pr. n. 212. Si enim liberi ex diuersis concubinis simul existentibus progeniti fuerint, illi propter edicti effusa libidinis omnino non succedent. Nov. 89. c. 12. § si vero effusa. §. Forst. 6. de succes. c. 10. n. 3.*

b) *In sextantem tamen solummodo hereditatis: h. e. in duas uncias cum matre sua diuidendas. Nov. 18. c. 5. Nov. 89. c. 4. auth. licet patri C. de naturalib. lib. Si vero defuncto legitimi liberi vel conjux supersit; naturales tantum in totum remouent. d. Nov. 18. 89. & d. auth. licet patri. Heig. h. c. 5. n. 115. Harp. d. pr. n. 213. Et quod dixi illos in sextantem succedere in liberis naturalibus primi dumtaxat gradus locum habet; Secundum enim vel ulterioris gradus, nepotes sc. aut pronepotes, a successione avi vel proavi paterni prorsus excluduntur, l. ult. v. sed hoc in his, C. de nat. lib. Nov. 89. l. 12. in f. Cujac. ad d. Nov. 18. Gail. c. 2. obs. 115. n. 1. Forst. d. lib. 6. c. 10. n. 5. neque licet filij naturalis nepotes fuerint legitimi ius diuersum in illis videmus. Forster. d. loco. Forster. junior d. Inst. 15. th. 12. Etsi vero liberis legitimis extantibus, naturales a successione patris repellantur; alimenta tamen illis ex bonis paternis arbitrio boni viri d. bentur, d. auth. licet. v. huiusmodi. d. Nov. 89. c. 12. § 4.*

Heig

Heig. h. d. c. 5. n. 172. *Et hec de patris hereditate. Ad matris, licet sit illustris, sicuti etiam aliorum per lineam maternam ascendentium, bona, naturales una cum legitimis liberis aequali lance & pariter admitti indubitati iuris est.* § novissimè 3. Inst. de S.C. Orphit. l. 2. l. Modestinus 8. ff. vnde cognati. l. si qua illustris 5. C. ad S.C. Orph. Schneid. h. de success. lib. natural. tantum. n. 14. & seqq.

IX.

Spurij solummodo matri & per lineam maternam ascendentibus succedunt; nunquam vero patri.

1. vulgo concepti 23. ff. de statu homin. § si aduersus 12. Inst. de Nupt. l. quia semper. 5. ff. de in ius voc. l. 2. l. si spurius 4. l. Modestinus 8. ff. vnde cognati : d. § nouissime 3. ibidemque wesenb. & reliqui Interpret. Inst. ad S.C. Orph. *Licet autem in generali significatione spurij omnes appellentur, qui illegitimè nati & ex illicito quouis coitu suscepti sunt; hic tamen propriè & speciali nomine dicuntur vulgo quæsi, siue ex meretrice, qua publicè corpus suum libidini prostituit, concepti.* d. l. 23. d. § 12. d. l. si spurius 4. & reliquis ante allegatis. *Quare vero patri succedere prohibeantur ratio est; quia incertum patrem habent, vel potius patrem non habere intelliguntur; antea allegatis. ll. quomodo a quis illi, quem nō habet, vel habet quidem sed habere non licet succedere potest? Ceterū cum mater semper certa sit l. quia semper 5. de in ius voc. ad illius ut et reliquorum per lineam maternam ascendentium hereditatem una etiam cum liberis legitime natis rectè admittuntur. Hoc tamen fallit si mater sit persona illustris, & alios ex iustis nuptijs liberos habeat. l. si qua illustris. 5. C. ad S.C. Orph. Harpr. d. pr. n. 287.*

X.

Ex damnato coitu procreatos neque patri, neque matri neque ullis alijs per lineam paternam vel maternam ascendentibus succedere, iuris est.

Nou. 74. c. ult. Nou. 89. c. ult. Auth. Ex complexu C. de Incest. & inutilib. . Nupt. *Sunt autem tales qui ex inc. sin, adultério, & nefarijs nuptijs suscipiuntur. Et dicitur eiusmodi coitus damnatus*

propterea quod illi a iure poena constituta sit. Harpr. d. pr. n. 294. Heig
c. 5. n. 147. Forster. lib. 6. de success. c. 50. n. 1. *Ceterum de*
iure Civili neque alimenta illis debentur d. Auth. ex complexu. *Cuius*
tamen contrarium extat iure Can. c. 5. de eo qui dux. in mat. quam
poll. quod servandum esse dicit. Schneid. h. n. 3.

XI.

Secundus Ordo est ascendentium (a) qui aut ve-
niunt soli, aut cum illis alij concurrunt: soli vel sunt
gradu pares, & pariter defuncto succedunt (b) vel im-
pares, & proximior remotiorem excludit (c).

a) l. 15. de inoffic. test. l. scripto 7. in f. ff. vnde liberi, Nov.
118. c. 2. *Turbato scilicet mortalitatis ordine*, d. l. 15. vbi Accurs. su-
per verb. ordine:

Ordine turbato succedis Bulgare nato.

b) *Nulla sexus aut patrie potestatis ratione habita.* Nov. 118. c. 12.
Auth. defuncto C. ad S C. Tertull. *Sive sint primi gradus ut pater &*
mater, sive sint ulterioris; ut avus & avia, &c. d. Nov. 118. c. 2. & d.
Auth. defuncto. *Sed quid si ascendentes pares quidem gradu sint, diversa*
vero linea? Hereditas in duas partes dividetur quarum unam parentes pa-
terna linea, alteram materna accipiant d. c. 2. § si autē. *Non itaq; facienda*
hic bonorū distinctio, ita ut paterna paternis, materna maternis ascendentibus
deferantur. d. Nov. 118. c. 2. vbi ait *Imp. ex aequo inter illos dividendam*
esse hereditatem; quomodo autem illud fieri potest nisi respectu omnium bo-
norum undecunque quasitorum? Si paterna bona a maternis separanda essent,
& qui ex stirpe paterna sunt, in illis, qui ex materna, in his succedere deberent,
quomodo ex aequo seu aequis portionibus succederent? Quomodo medietatem
ut ibi asseritur, seu semissem hereditatis haberent? Siquidē hereditas omne ius
defuncti cōplectatur, l. hereditas 60. de R. I. l. nihil aliud 24. de V. S.
& bona undecunque quasita. l. sed si plures 10. § 2. de vulg. & pup.
subst. And. Gerh. dec. Inst. 11. th. 5. Harp. d. pr. n. 321. vbi plu-
rimos dissentientes allegat. Hic tamen notandum patrem vel avum paternum
filio vel nepoti intestato defuncto, qui erat in potestate, una cum matre vel
avo materno succedentem, prater suam portionem quam pleno iure consequi-
tur etiam usumfructum obtinere donec vixerit, eius particula que matri vel
avo materno delata est, per l. ult. § 1. v. fin. vero. C. ad S C. Tertyll. se-

cundum Fach. 6. contr. 6. Bocerum class. 2. dis. 10. th. 24. Harp. d. pr. n. 318. *Quod tamē hodie per Nov. 118. an subsistat videbimus.*

c) d. Nov. 118. c. 2. d. Auth. defuncto. ibi salva gradus sui prerogativa. C. ad S.C. Terryll. *Quod si itaque pater & mater cum avo & avia vel remotiores superfuierint; pater & mater soli succedent, exclusis avo & avia & reliquis. Idem si pater cum defuncti avo materno, vel mater cum avo paterno superstes fuerit: solus pater excluso avo materno, vel sola mater remoto avo paterno succedet. Non enim in ascendentium serie locum habet ius representationis sicut in descendentium, ut hoc in casu avus maternus defuncti matrem, vel paternus defuncti patrem representet, atque sic unā cum defuncti patre vel matre ad successionem vocetur. Contra naturam enim est, sicut eleganter Harpr. d. pr. h. n. 316. ut avus representet patrem suum filium, tanquam ab eo genitus. Neque ut liberis parentum, sic parentibus liberorum debetur hereditas, propter naturā simul & parentum commune vovum, inquit Papin. in l. 7. § 1. vnde liberi. Donell. 9. comm. 3.*

XII.

Cum ascendentibus concurrunt vel fratres & sorores defuncto ex utroque latere conjuncti, & divisio fit in capita: (a) vel eorum filij, quorum respectu successio fit in stirpem (b.)

a) Salva tamē inter ascendentes gradus prerogativa ita ut cum proximiorib. defuncti fratres & sorores admittantur. d. Nov. 118. c. 2. ibi cum proximis gradu ascendentibus. Sive autem ascendentes sint primi gradus, ut pater & mater; sive ulterioris, ut avus & avia, & c. nihil interest. d. Nov. 118. c. 2. Iamdiu enim nigros tulit calculos ipsorum sententia qui fratrem soremve utrinque coniunctos cum patre & matre quidem admittunt; non vero cum avo vel avia; sed hos ab illis excludi autumant. Imp. enim d. c. 2. generaliter ita loquitur: Si vero cum ascendentibus interveniant fratres aut sorores ex utrisque parentib. defuncto conjuncti, cum proximis gradu ascendentibus vocabuntur. Jam assumo: Atqui proximus gradus is dicitur quem nemo antecedit, l. 92. de V. sig. Ergo si ex ascendentibus solus extet avus, cum eo frater utrinque coniunctus succedet; non autem cum excludet; quia avus erit tunc gradu proximis. Deinde postquam Imp. ascendentes omnes ad successionem vocavit, eorum successionem quasi appendicem adjicit, ut, si soli non sint, sed & fratres extant, hi simul admittantur.

tur; unde ad ascendendum exclusionem extendi non debet privilegium fratribus concessum, cum illorum (utpote qui secundum ordinem obtineant, d. c. 2.) causa potior sit, Forst. d. c. 6. n. 1. Schneid. de 2. ord. succ. n. 25. & seqq. Fach. 6. contr. 7. Idem dicendum etiam si ascendentes, qui cum defuncti fratribus concurrunt, sint quidem eiusdem gradus, sed diversa linea. puta, si supersint avus paternus, avus & avia materna, frater utrinque coniunctus: hereditas ex aquo in 4 portiones dividitur; singulisque personis siue capitibus portio adjudicatur, d. c. 2. Et interveniunt fratris efficitur hic ascendentes diversa linea viriles portiones consequantur; non vero perinde ac si soli essent succedant: sc. ut hereditas in duas partes & medietatem accipiant omnes a patre ascendentes, quancumque fuerint, medietatem vero reliquam a matre ascendentes quancumque eos invenerint contigerit, ut verba textus habent, d. c. 2. Gerh. d. dec. 11. th. 6. juncto Schneid. de success. par. nat. & legit. simul. n. 23. Et cum hoc modo succedendi conveniunt Wirtemb. secundum Harpr. d. pr. n. 332. in f. Statuta Dithmarforum articulo 30. quae ut in hoc ita in omnibus ferè non multum a iure civili discedunt. Caterum reliqua statuta pleraque in hoc ordine succedendi de iure civili divortium faciunt. Iure Lubec. post descendentes admittuntur fratres & sorores utrinque coniuncti, post hos pater & mater: dehinc fratres & sorores ex uno latere coniuncti: denique avus & avia. Artic. 5. tit. 2. lib. 2. Iure Hamburg. vocantur primum pater & mater, deinde fratres & sorores utrinque coniuncti, vel eorum liberi. Denique avus & avia cum fratribus & sororibus ex uno tantum latere coniunctis. parte 2. tit. 3. artic. 12. & 14. De iure civili fratres & sorores ex uno tantum latere coniuncti ab ascendentibus omnino excluduntur. d. Nov. 118. c. 2. ibi si igitur defunctus. ubi Imp. praeponit parentes defuncti omnibus ex latere cognatis, exceptis solis fratribus utrinque coniunctis. Ergo eos etiam praeponit fratribus & sororibus ex uno tantum latere coniunctis Wurms. in pract. obs. tit. 41. obs. 5. & 6. Fach. 6. contr. 8. An vero fratres ex uno tantum latere defuncto coniuncti a parentibus etiam quibus sanguinis vinculo coniuncti sunt, excludantur, controuersia non caret; cum affirmantibus tamen ego faciendum puto. Iustiniani enim regula est: Ascendentes omnibus ex latere cognatis praeponi. d. Nov. 118. c. 2. Ea tamē utimur donec exceptio expresse probetur. At solos fratres utrinque coniunctos exceptit Iustin. d. c. 2. ibi exceptis solis. Quos & per filios representari h. c. in casu constituit postmodum Nov. 127. c. 1. Ultra hos nulli reperiuntur excepti: & proinde secundum regulam fratres ex uno latere coniuncti excludi debent: & in ordine tertio manere, nec cum secundo coniungi. And. Gerh. d. 11. th. 8. qui hanc sententiam Bald. in d. Auth. defuncto ascri-

affcribit. & de jure veriorē dicit : licet contraria praxi sit receptior.

c.) Horum sc. filiorum respectu, qui ex fratre vel sorore ab utroque latere defuncto coniuncti, sunt progeniti. Hi enim jure representationis utuntur : & in stirpem succedunt ; reliquis, aliis sc. fratribus & sororibus utrinque defuncto coniunctis & ascendētibz proximioribz secundum capita adjudicatur hereditas. Exempli gratia: Reliquit aliquis avum paternum, avum aviamque maternam, fratrem utrinque coniunctum, & alterius premortui fratris 3. filios: Hereditas dividitur in 5. portiones. Quarum unam accipiunt hi tres filij demortui patris, quam habiturus erat ipsorum parens si vixisset. (Quæ verba sunt d. Nov. 127. c. 1. & derogant v. si autem cum fratribz. Nov. 118. c. 3.) ad reliquos ascendētes & fratrem superstitem secundum capita 4. illæ portiones pertinent. d. Nov. 118. c. 2. & d. Nov. 127. c. 1. Hoc tamen beneficium ultra fratrum filios ad nepotes non extenditur, cum specialiter filiis fratrum privilegium illud sit cōcessum. Heig. h. in 2. ord. de succ. ascend. n. 14. And. Gerh. d. dec. 11. q. 6. Harp. d. pr. n. 333. Illud inter Dd. hoc loco maxime controversatur : si soli fratrum filij reperiuntur cum ascendētibz, an ab illis excludantur ? Quod negant Schneid. in 2. ord. success. nu. 29. Forster. lib. 7. c. 7. n. 3. Hackelm. illust. quæst. 18. th. 16. lit. a. A quibus discedunt. Cujac. in d. Nov. 118. Borch. de grad. p. 219. And. Gerh. d. dec. 11. th. 7. novissime Coler. ad disp. Pein. 12. monit. 1. novis rationibus non tamen satis validis : idcirco merito Negativa tanquam communi, ipsis adversariis fatentibz. & Nov. 127. c. 1. juncta Nov. 118. c. 3. magis congrue, adherendum. Cum qua etiam consensit ius Dithmarforum d. artic. 30. quod proximè ad ius civile solet accedere. Et hæc de liberis naturalibus & ab initio legitimis simul, quomodo illis ab ascendētibz, si descendētes deficiant, succedatur. Cæterum qua ratione ascendētes ad liberorum qui per subsequens matrimonium, vel oblationem curia sunt legitimati; vel adoptati; vel illegitimorum hereditatem admittantur, ex illis quæ antea de hisce dixi quomodo sc. ascendētibz succedat magna ex parte, licet in quibusdam fallat, constabit. Jura enim successionum correlativa sine reciproca esse solent. arg. 1. penult. C. de legit. hered. & correlativorum idem ius eademque disciplina judicatur. l. ult. C. d. ind. vid. toll. l. 1. C. de cupressis. Treut. p. 2. d. 16. th. 4. ad lit. i. Harp. d. pr. n. 341. & seqq.

XII.

Tertius ordo est Collateralium (a) ex quibus primo

mo vocantur fratres & sorores defuncto vtrunque
conjuncti, Sicuti etiam eiusmodi fratrum & sororum
prædefunctorum liberi: Illi semper in capita (b.)
Hi verò si concurrant cum illis in stirpes: (c) si illi
non extent, atque sic soli veniant, in capita (d.)

a) Appellantur transversales sive collaterales omnes ex latere cognati:
ut fratres, sororesque, & ex his prognati: item patruus, avunculus, ma-
tertera, &c. l. 1. 10. § 8. de gradib. Borch. tr. de gradib. tit. de suc-
cessionibus transversal. pag. 233.

b) d. Novell. 118. c. 3.

c) d. Nov. 118. c. 3. Auth. Cessante. C. de legit. hered.

d) Olim illud obtinuit l. 2. § 2. de suis & legit. hered. l. 1. §
fin. si pars hered. pet. l. penult. in f. C. de legit. hered. § hoc e-
tiam 4. Inst. de legit. agn. success. & apud Vlpian. in fragm. tit.
26. § agnatorum. 3. apud Cajum. 2. Inst. tit. 8. § 2. v. Item si
quis moriens. At illud hodierno iure mutatum non est; cur igitur stare
prohibetur, l. sancimus C. de testamentis. l. penult. C. de legit. he-
red. Et hac sententia a Dd. quos allegat & sequitur Harpr. d. pr. n. 268
communiter est recepta. Quibus inter alios se opponit. Sonsbecc. de feud.
part. 9. conclus. 6. n. 100. non levibus argumentis: cui tamen abunde
satisfacit Dn. B. præceptor meus. Fruandus Cent. 3.
ass. 69. Fachin. 6. contr. ov. 3. Harp. d. loco cum quibus facit Con-
stitutio Caroli V. in Comitibus Spirensibus anno 1529 promulgata. Il-
lud ex Nov. 118. c. 3. patet, quod, si fratrum utrinque conjunctorum libe-
ri concurrant cum fratre ex uno tantum latere coniuncto, excludant patruum
& in stirpes succedant. d. c. 3. v. unde consequens. eleganter Andr.
Gerh. dec. 11. th. 9.

XIII.

Post fratres utrinque conjunctos vocantur fra-
tres & sorores ab altero tantum parente conjuncti
eorumque liberi; (a) consanguinei tamen in bonis
paternis: uterini in maternis: In reliquis vero aliun-
de quæsitis æqualiter. (b) fratres legitimi non succe-
dunt